

отъ Очакваніе (на вѣдствіа-та), които ще постигнѣхъ вселеннаа, защото силы-ты небесныи сѣ са поколебѣхъ. И тогасъ ще видѣхъ сына челоѣческаго че иде въ облакъ съ сила и слава голѣма. Небо-то и земля-та ще прѣминѣхъ, а мон-ты дѣла нѣма да прѣминѣхъ. Но пазѣте себеси, да не вы до отегнѣхъ сѣрдца-та вы отъ овладѣніе и пѣанство и отъ житейскы грѣхи, и вы постигнѣе напрасно той день: защото-то катѣ примка ще доде на сичкы конто обитавѣхъ по лице-то на сичка-та земля. Зато вѣдѣте вѣднѣи и молете сѣ на сако вѣрѣма, за да сѣ удостѣните да извѣгнете отъ сичко тока кое-то има да вѣде, и да прѣдстанѣте прѣдъ Сына челоѣческаго.

Въ недѣла мѣсопостна.
отъ Матѣя. зачало 106.

Рече Господь. Кога доде Сынъ челоѣческый въ слава-та си, и сички-ти свѣти ангели съ него: тогасъ ще сѣднѣ на прѣстола на слава-та си. И ще сѣ съверѣхъ прѣдъ него сички-ти народи, и ще ги отлѣжи едни отъ дрѣгы, както овчарѣ-тъ отлѣжа овцы-ты отъ козы-ты: И ще постави овцы-ты отъ десна-та си страна а козы-ты отъ лѣва-та. Тогази Царѣ-тъ ще рече на тѣзи конто съ отъ десна-та мѣ страна: Благе, (вы) благословеннѣи на Отца моего, наследѣвайте Царство-то приготѣено за васъ отъ созданиѣ мѣра. Защото огладнѣхъ, и дадохъ ми да ѣмъ; ожеднѣхъ, и напоихъ ма; страненъ вѣхъ, и

приврахе ма; Голъ (вѣхъ,) и о-блѣкохъ ма; боленъ вѣхъ, и посѣтихъ ма; въ тѣмница вѣхъ, и додохъ при мене. Тогази праведни-ти ще мѣ отговорѣхъ и рекѣхъ: Господи, кога та видѣхъмы гладенъ, и (та) нахранихъмы; или жеденъ, и (та) напоихъмы? Кога пакъ та видѣхъмы страненъ и (та) приврахъмы; или голъ, и (та) облѣкохъмы? И кога боленъ или въ тѣмница та видѣхъмы, и додохъмы при тебе? И ще отговори Царѣ-тъ и ще имъ рече: Истина вы казѣвамъ: Колкото че сѣ сторили (това) на едного отъ тѣзи най малкы-ты мои братѣа, на мене сѣ (го) сторили. Тогазъ ще рече и на тѣзи конто съ отъ лѣва-та мѣ страна: Идете отъ мене, проклѣти, въ огнь вѣчный, приготѣенъ за діаволѣ-тъ и за ангелы-ты неговы: Защото огладнѣхъ, и не ми дадохъ да ѣмъ; ожеднѣхъ и не ма напоихъте; Страненъ вѣхъ, и не ма приврахе; голъ (вѣхъ,) и не ма облѣкохъте; боленъ и въ тѣмница (вѣхъ,) и не ма посѣтихъте. Тогази ще мѣ отговорѣхъ и тѣ и ще рекѣхъ: Господи, кога та видѣхъмы гладенъ, или жеденъ, или страненъ, или голъ, или боленъ, или въ тѣмница, и не ти послѣжихъмы? Тогазъ ще отговори и ще имъ рече: Истина вы казѣвамъ, колкото че не сѣ сторили (това) на едного отъ тѣзи най малкы-ты, нито на мене сѣ (го) сторили. И ще отидѣхъ тѣ въ вѣчна мѣжа; а праведни-ти въ животъ вѣчный.